

Aynı parkın çocukları onlar

Sezen Aksu ve Haluk Bilginer'in çocukluk arkadaşı olduğunu, bilek güreşinde Aksu'nun Bilginer'i yendiğini biliyor muydunuz? İzmir'in Köprü semtinde onlarla aynı sokakta büyüyen bir diğer isim de Meltem Cumbul. Ve o anılar bir kitaba dönüştü

Sahneye ilk kez lisede, siyah afro saçlarıyla çıkan Sezen, 'dev sesli bir dev' olduğu daha o gece kanıtlandı.

Haluk Bilginer'in seyirci önünde olmayı sevdiğini fark eden babası, onu elinden tutup tiyatro hocasına götürdü.

ÖYLE bir sokak, neşeli çocuklarla dolu bir park, çocuklarını gözü gibi büyüyen anne babalar, gerçek dostluklar ancak masallarda olur. *İzmir'de Üç Çocukluk* kitabında da bu unsurların fazlası var. Okurken sizi de elinizden tutup o parka, evlerin içine, sofralara götürüyor, dönmek istemiyorsunuz. "Nerede şimdi o dostluklar, o güzel insanlar, nerede?" diyorsunuz. Çocuk kahramanları ise hiç büyümesin istiyorsunuz, oyunları hiç bitmesin... Ama büyüyorlar... Büyüyüp yıldız oluyolar.

Şarkılarla konuşan çocuk: Sezen... Oyundan oyuna koşan çocuk: Haluk... Ortadan kaybolup duran çocuk: Meltem... başlıklarıyla üç bölümde anlatılan kitapta, sanki siyah-beyaz fotoğraflar canlanıyor; bisikletinden inmeyen kumandan ruhlu Sezen'in Haluk'la bilek güreşi yapıp, onu yendiğini, 'İngilizceyi bile ciddiye alan' Haluk'un aslında doktor olmak istediğini, ama taklit yeteneğinin çok erken keşfedildiğini, Meltem'in evde neden dolaplara saklandığını öğreniyoruz. 1960 ve 70'li yıllarda, İzmir'in, ortasında bin bir çiçekle bezeli Behçet Uz Parkı olan Köprü semtinde geçen bu masalı merak ediyorsanız, Hacer Kılçıoğlu'nun tanıkların anılarına dayanarak yazdığı masal-biyografi kitabının sayfalarını çevirmeye başlayabilirsiniz.

FİGEN YANIK

- Sanki bir masal anlatıcısı gibisiniz... Nereden aklınıza düştü bu masal?
- Masal anlatıcısı söyleminizi çok sevdim. Masal şöyle başladı: Bir gün Köprü'deki Behçet Uz Parkı'nın bitişiğindeki yazma mekânım Masalçı'da otururken, karşıdaki parka uzun uzun baktım ve bu parkta çocukluğu geçmiş insanları hayal etmeye başladım. Ne çoktular. Aralarından bazıları kalemime dokundu, yazdılar kendilerini.

- Kitabınızda sanki üç ayrı masal ve üç de ayrı masal kahramanı var. Gerçek hayatta üçü de birbirinden ünlü sanatçı olan kahramanlarınızı nasıl seçtiniz?
- Galiba sevgiden yola çıktım. Son 15 yıldır Köprü'de yaşadığım için bu üç ünlünün çocukluk yaşamları hakkında biraz bilgim vardı zaten. Ailelerinin bu çocukları sevgiyle büyüttüklerini, onlara çok zengin çocuk hayatları armağan ettiklerini Köprülülüler'in anlatımlarından biliyordum.

- Onlarla tanışıyor muydunuz? Yollarınızın keşiştiği anlar oldu mu?
- Hayır, tanışmıyoruz. Yalnızca Sezen Hanım'ın ailesi Alaşehirli olduğu için ortak dostlar vardı. Haluk Bey ve Meltem Hanım'ı da tanıyan arkadaşlarım bana yardımcı oldu.

- Hep söylediği gibi İzmir'de büyüme gerçekten farklı mı? Oyleyse nedir bu farkı yaratan elementler? Havası mı, suyu mu, yoksa insanları mı?
- Biz İzmirli başkalarını kıskandıracak kadar baygıncıdır şehrimize. Öylesine ortak özelliklerimiz vardır ki, şaşır kalırsınız. Oğlum Can'ın arkadaşı Can Utku'nun bir anısından söz etmeliyim. Can Utku, Sezen Aksu'nun konserine gidiyor İzmir'de. Konseri izlemeye gelen herkes birbirini tanıyınca Can deli olmuş sinirden. İzmir'in dünya üzerinde bir şehir olmadığını, bir sanal şehir olduğunu iddia ediyor. Kızım Doğa, 'Otobüste senin yerine Kentkart basıp, parasını almayan insan İzmirlidir,' der her zaman. İzmir güneşinin bir büyüğü var diye düşünüyorum.

İzmir'de Üç Çocukluk'un yazarı Hacer Kılçıoğlu.

'Haluk'a sordum, olurunu aldım,' demişti.

- En çok kimin hakkında bilgi toplarken zorlandınız? Hangisi kolay oldu?
- Sezen Hanım'a doğrudan ulaşmadığım için ona dair anıları annesi ve Köprülülüler anlattı. Başlangıçta biraz daha zordu, ama birbirimizi tanıdıkça bu zorluğu aştık.

- Kitabın ilk sayfalarında anılara başvurduğunuz İzmir'in ilk dişhekimlerinden Ayşe Mayda'nın anlattıkları, kilidi açan ilk anahtar mı oldu?
- Ayşe Mayda, Köprü semtinin yaşayan en büyüğü olduğu için onu başa aldım. Çok ama çok saygın bir isimdi. Ama onunla başlamadım yazmaya. Ayşe Hanım, yaşayan tarih.

- Sezen Aksu ile Haluk Bilginer'in komşu olduklarını, aynı parkta, Behçet Uz Parkı'nda birlikte oynadıklarını hatta bilek

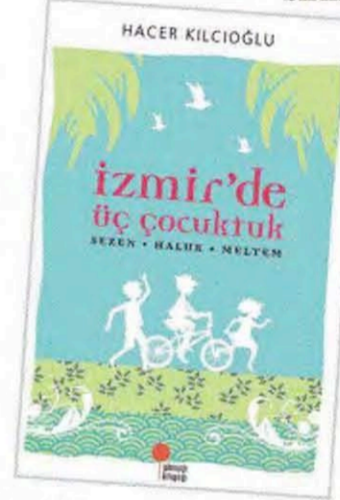
ARAMIZDA GÜVEN İLİŞKİSİ GELİŞTİ

- Kitap projesi Sezen Aksu, Haluk Bilginer ve Meltem Cumbul'a açıklandığında, nasıl tepkiler aldınız? Duyunca kabul etmeyen ya da farklı yorumlar yapan oldu mu? Çünkü ünlüler, kişisel hayatlarına dair bütün detayların şeffaflaşmasından her zaman memnun olmayabilir...

- Önce çok bayıldılar, tabii. Ama tanıştıktan sonra aramızda bir güven ilişkisi gelişti ve sorun çıkmadı. Sanırım bir de konu çocukluk olunca herkesin tavrı yumuşuyor.

- Bilgi toplamak, ortak anılarını dinlemek için anne, baba, kardeş, arkadaşlara başvurmuşsunuz. Onlarla karşılaşmalarınız nasıldı? Ayrıntılara bakılırsa sanki hepsi gönüllü katılmış...

- Köprü yaşayanları sahiden çok gönüllüydü anlatmaya. Çünkü sanırım o günlere dair anılar pek anlatılmamıştı bugüne değin. Aileler de projeye inanıp destek verdi. Benimle konuşmadan önce kahramanların onaylarını alıyorlardı elbette. Örneğin Haluk Bey'in arkadaşı İsmet Bey bana geldiğinde,

güreşinde Sezen'in Haluk'u yendiğini kitaptan öğrendim. Bu bilgilerin hepsi gerçek mi, yoksa bir kısmı hayal ürünü mü?

- Hayır, gerçek. Kitapta olayları gerçeklerden derledim, öyküleştirmek için ya da sizin söyleminizle 'masallaştırmak' için kurgu yaptım. 'Yazmak, uydurmaktır,' derler ya ben kurguyu tamamlamak adına bazı eklemeler yaptım, ama gerçek öyküden yola çıkarak.

- İzmir'de büyümelerinin dışında bazı ortak noktaları dikkat

çekiyor: Sevgi dolu ailelerde büyümeleri, seçtikleri mesleklerinde anne ve babaları tarafından desteklenmeleri ve sıradışı oluşlarının yadırganmaması... Ne dersiniz başarıya giden yol, sevgiden mi başlıyor?

- Bu çocukların üçünün de sevgiyle büyütülmüş olmaları çok hoş tabii. Ben de bunu düşünüp, durdum. Bu denli özenle yetiştirildikleri, kişiliklerini bulmalarına böylesine çok yardım eden aileleri olduğu için mi bu kadar başarılı oldular? Sanırım evet. Bir de her üçünde de olağanüstü güzel kardeşlikler vardı. Beni çok etkilediler.

- Haluk Bilginer'le ilgili bölümü, sanki bazı fotoğraflarına bakıp, kendisi anlatıyor gibi...

- Fotoğraflarla anılara ulaşmayı amaçım. Fotoğrafları da en iyi, çocuk Haluk anlatır diye düşündüm ve bu tarz bir anlatım çıktı.

Meltem Cumbul, daha küçük bir kızken özenir Sezen Aksu gibi olmaya... Onun gibi şarkı söylemek en büyük hayalidir.

Hayatımızın ana yurdu çocukluğumuz

- Kitapta neden daha çok fotoğraf kullanılmadı? Okurken adı geçen aile üyelerini, meşhur parkı görmek istiyoruz...

- Bu da benim ve yayinevim Günışığı'nın, sevgili editörüm Müren Beykan'ın ortak kararıdır. İnsanlar kitabı okusun ve merak etsinler. Sevgili Huban Korman'ın şahane desen ve grafikleri kitaba müthiş görsel bir zenginlik kattı.

- Fonda da eski İzmir, samimi ilişkiler, bir yaşam felsefesi var. Bu özlediğimiz fonu çizmek, size de nostaljik bir yolculuk yaşatmış olmalı. 'Keşke hep çocuk kalsaydık,' diyor musunuz? Kahramanlarınız özlüyor mu sizce?

- Benim ilk iki kitabım anı kitapları: *Ben Eskiden Çocuktum* ve *Jale'yle Konuşmak*. Genelde 1960 ve 70'li yıllar, özeldem benim anılarım. O kitaplarda başladığım nostaljik yolculuğu burada sürdürdüm. Evet, çocukluğumu özleyorum.

'Hayatımızın ana yurdu çocukluğumuz,' diyor Cemal Süreya'ya katılmamak olası mı? Haluk Bey, ona ait bölümü gönderdiğimde çok beğendiğini ve onu çocukluk günlerine götürdüğüm için mutlu olduğunu söyledi. Bu sözler, benim için çok değerli.

- Kitabı yayımlanmadan önce okumak istedikleriniz zamanı?

- Evet. Her üç sanatçıya da kendi bölümlerini gönderdim. Okudular ve çok beğendiklerini söylediler. Onların izniyle basıldı.